24-03-2020 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి బాప్‌దాదా మధువనము

" మధురమైన పిల్లలారా - ఆత్మిక సేవ చేసి స్వ కళ్యాణము, ఇతరుల కళ్యాణాన్ని చేయండి. తండ్రితో సత్యమైన మనస్సు ఉంచుకుంటే తండ్రి హృదయమును అధిరోహిస్తారు "

ప్రశ్న :- ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యేందుకు ఎవరు శ్రమ చేయగలరు? ఆత్మాభిమానుల గుర్తులు వినిపించండి ?

జవాబు :- ఎవరికైతే చదువు పై , తండ్రి పై అఖండమైన ప్రీతి ఉందో, వారు ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యే శ్రమ చేయగలరు. వారు శీతలంగా ఉంటారు. ఎవరితోనూ, ఎక్కువగా మాట్లాడరు. వారికి తండ్రి పై ప్రేమ ఉంటుంది. నడవడికలు చాలా రాయల్‌గా(హుందాగా) ఉంటాయి. మమ్మలను భగవంతుడు చదివిస్తున్నారు, మేము వారి పిల్లలము అనే నషా ఉంటుంది. వారు సుఖదాయకులుగా (సుఖమునిచ్చేవారుగా) ఉంటారు. ప్రతి అడుగు శ్రీమతానుసారమే వేస్తారు.

ఓంశాంతి. పిల్లలు సేవా సమాచారాన్ని కూడా వినాలి. ముఖ్య ముఖ్యమైన ఏ మహారథి సేవాధారి పిల్లలుగా ఉంటారో, వారు సలహాలు ఇవ్వాలి. మేళా లేక ప్రదర్శనీల ప్రారంభోత్సవము ఎవరి ద్వారా చేయించాలి, వారికి ఏ ఏ పాయింట్లు వినిపించాలి అని సర్వీసబుల్ పిల్లలకే విచార సాగర మథనము నడుస్తుందని బాబాకు తెలుసు. ఒకవేళ శంకరాచార్యులు మొదలైన వారు మీ ఈ మాటలను అర్థము చేసుకుంటే ఇక్కడి జ్ఞానము చాలా శ్రేష్ఠమైనదని, వీరిని చదివించేవారు ఎవరో చాలా గొప్పవారిగా కనిపిస్తారని అర్థము చేసుకుంటారు. అయితే భగవంతుడు చదివిస్తున్నారని వారు ఒప్పుకోరు. కనుక ప్రదర్శనీ మొదలైనవి ఉద్ఘాటన(ప్రారంభము) చేసేందుకు ఎవరు వస్తారో, వారికి ఏమేమి అర్థం చేయిస్తారో, ఆ సమాచారాన్ని అందరికీ తెలియజేయాలి. లేకుంటే టేపులో సంక్షిప్తంగా నింపాలి. గంగేదాది శంకరాచార్యులకు అర్థం చేయించింది కదా, అలాంటి సేవాధారి పిల్లలు తండ్రి హృదయాన్ని అధిరోహిస్తారు. స్థూలమైన సేవ కూడా ఉంది. కానీ బాబా ధ్యాస అనేక మందికి కళ్యాణము జరిగే ఆత్మిక సర్వీసు పైకే వెళ్తుంది. భలే అన్ని విషయాలలోనూ కళ్యాణముంది. యోగయుక్తంగా ఉండి బ్రహ్మాభోజనాన్ని తయారు చేసినట్లయితే, అందులో కూడా కళ్యాణముంది. అలాంటి యోగయుక్త భోజనాన్ని తయారు చేసేవారుంటే భండారములో చాలా శాంతిగా ఉంటుంది. అందరూ స్మృతియాత్రలో ఉండాలి. అక్కడకు ఎవరైనా వస్తే వెంటనే వారికి అర్థము చేయించాలి. సేవాధారి పిల్లలు ఎవరో బాబా తెలుసుకోగలరు. ఎవరైతే ఇతరులకు కూడా అర్థం చేయించగలరో వారినే తరచుగా సేవ చేసేందుకు కూడా పిలుస్తారు. కనుక సర్వీసు చేసేవారే తండ్రి హృదయమును అధిరోహించి ఉంటారు. బాబా గమనమంతా సర్వీసెబుల్(సేవాధారి) పిల్లల వైపే ఉంటుంది. చాలామంది సన్ముఖంలో మురళి వింటున్నా ఏమీ అర్థము చేసుకోలేరు. ధారణ జరగదు. ఎందుకంటే అర్ధకల్పపు దేహాభిమాన రోగము చాలా కఠినంగా ఉంది. దానిని సమాప్తి చేసుకునేందుకు చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే మంచి పురుషార్థము చేస్తున్నారు. ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యే శ్రమ చాలా మంది చేయడం లేదు. బాబా అర్థం చేయిస్తున్నారు - పిల్లలూ, ఆత్మాభిమానులుగా అవ్వడం చాలా కష్టము. భలే కొందరు చార్టు కూడా పంపుతారు. కానీ పూర్తిగా పంపరు. అయినా వారికి కొద్దిగా గమనముంటుంది. ఆత్మాభిమానులుగా అయ్యే గమనము చాలా మందిలో తక్కువగా ఉంటుంది.

ఆత్మాభిమానులు చాలా శీతలంగా ఉంటారు. వారు ఎక్కువగా మాట్లాడరు. వారికి తండ్రి పై ఎంత ప్రేమ ఉంటుందంటే చెప్పలేము. ఎప్పుడూ ఏ మానవునికి లేనంతగా ఆత్మకు ఖుషీ ఉండాలి. ఈ లక్ష్మీనారాయణులకు జ్ఞానము లేదు. భగవంతుడు చదివించే పిల్లలైన మీకు మాత్రమే ఈ జ్ఞానము ఉంది. భగవంతుడే మమ్ములను చదివిస్తున్నారనే నషా కూడా మీలో ఏ ఒక్కరిద్దరికి మాత్రమే ఉంటుంది. ఆ నషా ఉంటే తండ్రి స్మృతిలో ఉంటారు. వారిని ఆత్మాభిమానులని అంటారు. కాని ఆ నషా ఉండదు. స్మృతిలో ఉండేవారి నడవడికలు చాలా రాయల్‌గా ఉంటాయి. మేము భగవంతుని పిల్లలమనే నషా ఉంటుంది. కనుకనే "ఎవరు ఆత్మాభిమానులై తండ్రిని స్మృతి చేస్తారో, వారికే అతీంద్రియ సుఖముంటుంది. అందుకే అతీంద్రియ సుఖము గురించి ఆ గోప-గోపికలనే అడగండి అన్న గాయనము కూడా ఉంది. స్మృతి చేయకుంటే శివబాబా హృదయాన్ని అధిరోహించలేరు. శివబాబా హృదయములో లేకుంటే దాదా హృదయములో కూడా ఉండరు. వారి హృదయములో ఉంటే తప్పకుండా వీరి హృదయములో కూడా ఉంటారు. తండ్రికి ప్రతి ఒక్కరిని గురించి తెలుసు. తాము ఎంత సర్వీసు చేస్తున్నారో స్వయం పిల్లలకు కూడా తెలుసు. సర్వీసు చేయాలనే ఆసక్తి పిల్లలలో చాలా ఉండాలి. కొంతమందికి సేవాకేంద్రాలను తెరచే, స్థాపించే ఆసక్తి కూడా ఉంటుంది. కొందరికి చిత్రాలను తయారుచేసే ఆసక్తి ఉంటుంది. నాకు జ్ఞానీ ఆత్మలైన పిల్లలు ప్రియంగా అనిపిస్తారని తండ్రి కూడా అంటారు. వారు తండ్రి స్మృతిలో కూడా ఉంటారు, సేవ చేసేందుకు తపిస్తూ ఉంటారు. కొందరు ఏ మాత్రము సేవ చేయరు. తండ్రి చెప్పేది కూడా వినరు. ఎవరు ఎక్కడ సర్వీసు చేయాలో తండ్రికి తెలుసు కదా. కానీ దేహాభిమానం కారణంగా తమ మతానుసారము నడుస్తారు. కనుక బాబా హృదయములో స్థానాన్ని పొందలేరు. అజ్ఞాన కాలములో కూడా ఎవరైనా పిల్లలు చెడు నడవడికలు గలవారిగా ఉంటే వారికి తండ్రి హృదయములో స్థానముండదు. వారిని వంశనాశకులైన పిల్లలుగా భావిస్తారు. సాంగత్య దోషము వలన పాడవుతారు. ఇక్కడ కూడా ఎవరు సర్వీసు చేస్తారో, వారే తండ్రికి ప్రియంగా అనిపిస్తారు. ఎవరు సర్వీసు చేయరో, వారిని తండ్రి ప్రేమించరు. అదృష్టానుసారముగానే చదువుకుంటారని భావిస్తారు. అయినా ప్రేమ ఎవరి పైన ఉంటుంది? అది నియమము కదా. మంచి పిల్లలను చాలా ప్రేమగా పిలుస్తారు. మీరు చాలా సుఖదాయకులు, మీరు తండ్రికి స్నేహితులు అని అంటారు. ఎవరు బాబాను స్మృతే చేయరో, వారిని తండ్రి స్నేహితులని అనరు. దాదాకు స్నేహితులుగా అవ్వరాదు. తండ్రికి స్నేహితులుగా అవ్వాలి. ఎవరైతే తండ్రి స్నేహితులుగా ఉంటారో వారి మాట-మంతి చాలా మధురంగా, సుందరంగా ఉంటాయి. వివేకము ఇలా చెబుతుంది - భలే ఇంకా సమయమేమో ఉంది, కానీ శరీరము పై ఏ నమ్మకము లేదు. కూర్చొని ఉండగానే ప్రమాదము(ఆక్సిడెంటు) జరుగుతుంది. కొందరికి గుండె ఆగిపోతుంది. కొందరికి రోగాలు వస్తాయి, మృత్యువు ఆకస్మికంగా కలుగుతుంది కదా. కనుక శ్వాస పై నమ్మకం లేదు. ప్రకృతి ప్రకోపాలు కూడా ఇప్పుడు జరుగుతున్నాయి. సమయము కానీ సమయములో వర్షాలు పడినందున కూడా నష్టము జరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచమే దుఃఖమిచ్చే ప్రపంచము. తండ్రి కూడా ఎప్పుడు చాలా దుఃఖముంటుందో, రక్తపు నదులు ప్రవహిస్తాయో, అలాంటి సమయములోనే వస్తారు. పురుషార్థము చేసి 21 జన్మలకు కళ్యాణము చేసుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. చాలామందిలో తమ కళ్యాణాన్ని చేసుకోవాలనే చింత కూడా కనిపించదు.

బాబా ఇక్కడ కూర్చొని మురళి వినిపించినప్పటికీ వారి బుద్ధి సేవాధారి(సర్వీసబుల్) పిల్లల వైపే ఉంటుంది. ఇప్పుడు శంకరాచార్యులను ప్రదర్శనీకి పిలిచారు. వీరు సాధారణంగా ఎక్కడికీ వెళ్లరు, చాలా అహం భావములో ఉంటారు కనుక వారికి గౌరవము కూడా ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. పైన సింహాసనము పై కూర్చుండబెట్టవలసి ఉంటుంది. వారు అందరి జతలో కూర్చుంటారని అనుకోకండి. వారికి చాలా గౌరవము కావాలి. నిరహంకారులుగా ఉంటే వెండి సింహాసనము మొదలైనవి వదిలి ఉండేవారు. తండ్రి ఎంత సాధారణంగా ఉంటారో చూడండి. వారిని గూర్చి ఎవ్వరికీ తెలియదు. పిల్లలైన మీలో కూడా ఎవరో కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలుసు. తండ్రి ఎంత నిరహంకారులు! ఇది తండ్రి పిల్లల సంబంధము కదా. లౌకిక తండ్రి పిల్లల జతలో ఉంటారు, తింటారు, తినిపిస్తారు. ఈ అనంతమైన తండ్రి కూడా అలాగే. సన్యాసులు మొదలైన వారికి తండ్రి ప్రేమ లభించదు. కల్ప-కల్పము మనకు అనంతమైన తండ్రి ప్రేమ లభిస్తుందని మీకు తెలుసు. పుష్పాలుగా తయారు చేసేందుకు తండ్రి చాలా శ్రమ చేస్తారు. అయితే డ్రామానుసారము అందరూ పుష్పాలుగా అవ్వరు. ఈ రోజు చాలా బాగుంటారు, రేపు వికారులుగా అయిపోతారు. తండ్రి చెప్తున్నారు - అదృష్టములో లేకుంటే, ఏం చేయగలరు. చాలామంది నడవడికలు చాలా మురికిగా అసహ్యంగా ఉంటాయి. ఆజ్ఞను ఉల్లంఘిస్తారు. ఈశ్వరుని మతము పై కూడా నడవలేదంటే వారి స్థితి ఎలా ఉంటుంది! ఉన్నతాతి ఉన్నతమైనవారు తండ్రి ఒక్కరే. అంతకంటే ఉన్నతమైన వారెవ్వరూ లేరు. తర్వాత దేవతల చిత్రములో చూసినట్లయితే, ఈ లక్ష్మీనారాయణులే ఉన్నతాతి ఉన్నతమైనవారు. కానీ వారిని అలా తయారు చేసిందెవరో కూడా మనుష్యులకు తెలియదు. తండ్రి కూర్చొని పిల్లలైన మీకు రచయిత, రచనల జ్ఞానాన్ని బాగా అర్థం చేయిస్తున్నారు. మీకు మీ శాంతిధామము, సుఖధామాలే జ్ఞాపకము వస్తాయి. సర్వీసు చేసే వారి పేర్లు జ్ఞాపకముంటాయి. ఎవరు బాబాకు ఆజ్ఞాకారీ పిల్లలుగా ఉంటారో, మనసు తప్పకుండా వారి వైపుకే వెళ్తుంది. బేహద్ తండ్రి ఒక్కసారి మాత్రమే వస్తారు. ఆ లౌకిక తండ్రి జన్మ-జన్మాంతరాలకు లభిస్తారు. సత్యయుగములో కూడా లభిస్తారు. కానీ అక్కడ ఈ తండ్రి లభించరు. ఇప్పటి చదువు ద్వారానే మీరు ఈ పదవిని పొందుతారు. తండ్రి నుండి నూతన ప్రపంచము పొందేందుకు చదువుతున్నామని పిల్లలైన మీకు మాత్రమే తెలుసు. ఇది బుద్ధిలో జ్ఞాపకముండాలి. చాలా సహజమైనది. తండ్రి ఆట ఆడుతున్నారనుకోండి, అకస్మాత్తుగా ఎవరైనా వచ్చినట్లయితే, బాబా తక్షణము అక్కడే వారికి జ్ఞానము ఇవ్వడం ప్రారంభిస్తారు. బేహద్ తండ్రి గురించి తెలుసా? తండ్రి పాత ప్రపంచాన్ని కొత్తదిగా చేసేందుకు వచ్చారు. రాజయోగాన్ని నేర్పిస్తారు. భారతవాసులకే నేర్పించాలి. భారతదేశమే స్వర్గముగా ఉండేది. అక్కడ ఈ దేవీ దేవతల రాజ్యముండేది. ఇప్పుడిది నరకంగా ఉంది. నరకము నుండి మళ్లీ స్వర్గంగా తండ్రి ఒక్కరు మాత్రమే చేస్తారు. ఇలాంటి ముఖ్యమైన విషయాలు గుర్తుంచుకొని ఎవరైనా వచ్చినప్పుడు వారికి అర్థం చేయిస్తే చాలా సంతోషిస్తారు. కేవలం తండ్రి వచ్చి ఉన్నారు అని చెప్పండి. గీతలో గాయనము చేయబడిన మహాభారత యుద్ధము ఇదే. గీతా భగవానుడు వచ్చారు, గీతను వినిపించారు. ఎందుకు? మనుష్యులను దేవతలుగా తయారు చేసేందుకు. కేవలం తండ్రినైన నన్ను, ఆస్తిని స్మృతి చేయండి అని తండ్రి చెప్తారు. ఇది దుఃఖధామము. ఇంతమాత్రము స్మృతి ఉన్నా సంతోషంగా ఉంటారు. ఆత్మలమైన మనము బాబా జతలో శాంతిధామానికి వెళ్లేవారము. మళ్లీ అక్కడ నుండి పాత్రాభినయము చేసేందుకు మొట్టమొదట సుఖధామములోకి

వస్తాము. ఎలా కాలేజీలో చదివేటప్పుడు మేము ఈ చదువు చదివి తర్వాత ఇలా అవుతామని భావిస్తారు. బ్యారిస్టరు అవుతాము లేక పోలీసు సూపర్నెంటు అవుతాము, ఇంత ధనాన్ని సంపాదిస్తామని అనుకుంటారు. సంతోషపు పాదరస మట్టము ఎక్కి ఉంటుంది. పిల్లలైన మీకు కూడా ఈ సంతోషము ఉండాలి - మేము బేహద్ తండ్రి ద్వారా ఈ ఆస్తిని పొందుతాము తర్వాత స్వర్గములో భవనాలను కట్టుకుంటామని రోజంతా బుద్ధిలో ఉంటే సంతోషము కూడా ఉంటుంది. తమ కళ్యాణాన్ని, ఇతరుల కళ్యాణాన్ని కూడా చేయాలి. ఏ పిల్లల వద్ద జ్ఞాన ధనముందో, వారి కర్తవ్యము దానము చేయడం. ఒకవేళ ధనము ఉండి కూడా దానము చేయకుంటే వారిని దురదృష్టవంతులని అంటారు. వారి వద్ద ధనమున్నా లేనట్లే. ధనముంటే దానము తప్పకుండా చేయాలి. మంచి మంచి మహారథి పిల్లలు సదా బాబా హృదయంలో ఉంటారు. వీరు బహుశా పడిపోతారేమో అని కొందరి గురించి ఆలోచన కలుగుతుంది. పరిస్థితులు అలా ఉన్నాయి. దేహ అహంకారము చాలా ఎక్కువగా ఉంది. ఏ సమయములోనైనా చేయి వదిలి తమ ఇంటికి వెళ్ళిపోతారు. మురళీని చాలా బాగా చెప్పగలరు, కాని దేహాభిమానము చాలా ఉంది. బాబా కొద్దిగా హెచ్చరించినా తక్షణం విరుచుకుపడ్తారు. లేకుంటే గాయనముంది - ప్రేమించండి లేక తిరస్కరించండి,...... ఇక్కడ తండ్రి సరియైన(రైటు)మాట చెప్పినా కోపము పెరిగిపోతుంది. ఇలాంటి పిల్లలు కూడా ఉన్నారు. కొందరు ఆంతరికములో చాలా ధన్యవాదాలు అర్పిస్తారు, కొందరు లోలోపల కాలిపోతూ ఉంటారు. మాయ వలన దేహాభిమానము చాలా ఎక్కువగా ఉంది. అసలు మురళిని ఏ మాత్రమూ వినని పిల్లలున్నారు, కొందరు మురళీ లేకుండా ఉండలేని పిల్లలు కూడా ఉన్నారు. మురళి చదవని వారు మాలో చాలా జ్ఞానముంది, ఇక మాకు తెలియనిది ఏమీ లేదు అని కూడా భావిస్తారు.

ఎక్కడ శంకరాచార్యులు మొదలైనవారు ప్రదర్శనీకి వస్తారో, సర్వీసు బాగా జరుగుతుందో, ఆ సమాచారాన్ని అందరికీ పంపాలి. దాని వలన ఎలా సర్వీసు జరిగిందో అందరికీ తెలుస్తుంది, వారు కూడా నేర్చుకుంటారు. ఇలాంటి ఇలాంటి సర్వీసు చేసేందుకు ఎవరికి సంకల్పము వస్తుందో, వారినే బాబా సేవాధారి పిల్లలుగా భావిస్తారు. సర్వీసులో ఎప్పుడూ అలసిపోరాదు. అనేకమంది కళ్యాణము చేయాలి కదా. అందరికీ ఈ జ్ఞానము లభించాలి, పిల్లల ఉన్నతి కూడా జరగాలి అని బాబాకు ఇదే తపన ఉంటుంది. ఈ ఆత్మిక సర్వీసు ముఖ్యమైనదని రోజూ మురళీలో తెలియజేస్తూ అర్థం చేయించండి - వీరు లక్ష్మీనారాయణులుగా ఎలా అయ్యారు? తర్వాత వీరు ఎక్కడికి వెళ్ళారు, ఎలా రాజ్య భాగ్యాన్ని పొందుకున్నారు? వెళ్ళి మందిర ద్వారము వద్ద కూర్చోండి. ఎవరైనా వచ్చినట్లయితే, ఈ లక్ష్మీనారాయణులు ఎవరు? భారతదేశములో వీరి రాజ్యము ఎప్పుడుండేది? అని అడగండి. హనుమంతుడు కూడా చెప్పుల వద్ద కూర్చునేవాడు అని అంటారు కదా. దానికి కూడా రహస్యముంది కదా. జాలి కలుగుతుంది. సర్వీసు చేసే యుక్తులు బాబా చాలా తెలియజేస్తారు కాని వాటిని చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే కష్టముతో అమలులోకి తెస్తారు. సర్వీసు చాలా ఉంది. అంధులకు ఊతకర్రగా అవ్వాలి. ఎవరు సర్వీసు చేయరో, వారి బుద్ధి స్వచ్ఛంగా ఉండదు కనుక ధారణ జరుగదు. లేకుంటే సర్వీసు చాలా సహజము. మీరు ఈ జ్ఞానరత్నాలను దానము చేస్తున్నారు. ఎవరైనా శ్రీమంతులు వచ్చినట్లయితే, మేము మీకు ఈ బహుమానము ఇస్తాము, దీని అర్థము కూడా మీకు తెలియజేస్తాము అని చెప్పండి. ఈ బ్యాడ్జిలంటే బాబాకు చాలా గౌరవముంది. వేరెవ్వరికీ అంత గౌరవము లేదు.

ఇందులో చాలా జ్ఞానము నిండి ఉంది. కానీ ఎవరి భాగ్యములోనైనా లేకుంటే బాబా కూడా ఏం చేయగలరు? బాబాను, చదువును వదలడము - ఇది అతి పెద్ద ఆత్మహత్య బాబావారిగా అయ్యి మరలా వదలి వేయడము - ఇలాంటి మహాపాపము వేరేదీ ఉండదు. అలాంటి దౌర్భాగ్యులు ఎవ్వరూ ఉండరు. పిల్లలు శ్రీమతానుసారము నడవాలి కదా. మేము విశ్వాధికారులుగా అయ్యేవారమని మీ బుద్ధిలో ఉంది. ఇది తక్కువ మాటేమీ కాదు. స్మృతి చేసినట్లయితే ఖుషీ కూడా ఉంటుంది. స్మృతి చేయకుంటే పాపాలు భస్మము కావు. దత్తు వచ్చారు కనుక సంతోష పాదరస మట్టము పెరగాలి. కానీ మాయ చాలా విఘ్నాలు కలుగజేస్తుంది. కచ్చాగా ఉన్నవారిని పడేస్తుంది. ఎవరు తండ్రి శ్రీమతమును తీసుకోరో వారు ఏ పదవి పొందుతారు? కొద్దిగా తీసుకుంటే అలాంటి తేలిక పదవినే పొందుతారు. చాలా బాగా మతాన్ని తీసుకుంటే, ఉన్నత పదవిని పొందుతారు. ఈ బేహద్ రాజధాని స్థాపన అవుతూ ఉంది. ఇందులో ఖర్చు మొదలైన మాట కూడా లేదు. కుమారీలు వస్తారు, నేర్చుకొని అనేక మందిని తమ సమానంగా తయారు చేస్తారు. ఇందులో ఫీజు మొదలైన వాటి మాటే లేదు. తండ్రి చెప్తారు - మీకు స్వర్గ సామ్రాజ్యాన్ని ఇస్తాను, నేను స్వర్గములోకి కూడా రాను. శివబాబా దాత కదా. ఆయనకు ఖర్చులు(ఫీజు) ఏమిస్తారు. వీరు సర్వస్వాన్ని వారికి ఇచ్చేశారు, వారసునిగా చేసుకున్నారు. ప్రతిఫలంగా రాజ్యము లభిస్తోంది కదా. ఇతను మొట్టమొదటి ఉదాహరణ. పూర్తి విశ్వము పై స్వర్గ స్థాపన జరుగుతుంది. పైసా కూడా ఖర్చు కాదు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము :-

1. పితా స్నేహీలుగా అయ్యేందుకు చాలా చాలా సుఖదాయులుగా అవ్వాలి. మీ మాట-మంతి చాలా మధురంగా, రాయల్‌గా ఉండాలి. సేవాధారులుగా అవ్వాలి, నిరహంకారులుగా అయి సేవ చేయాలి.
2. చదువును, తండ్రిని వదిలి ఎప్పుడూ జీవహత్య చేసుకొని మహాపాపులుగా అవ్వరాదు. ముఖ్యమైనది ఆత్మిక సేవ. ఈ సర్వీసులో ఎప్పుడూ అలసిపోరాదు. జ్ఞానరత్నాలను దానము చేయాలి. దురదృష్టవంతులుగా అవ్వరాదు.

వరదానము :- " "నేను మరియు నాది" ని బలి చేసే సంపూర్ణ మహాబలి భవ "

హద్దులోని ఎవరైనా వ్యక్తి లేక వైభవము పై ఆకర్షణ ఉంటే దానిని మేరాపన్(నాది) అని అంటారు. ఈ మేరాపన్‌ను, నేను చేస్తాను, నేను చేశాను,....... ఈ ' మైపన్ ' ను సంపూర్ణ సమర్పణ చేసేవారు అనగా బలి చేసేవారే మహాబలి. ఎప్పుడైతే హద్దులోని "నేను, నాది" సమర్పణ అవుతుందో అప్పుడు సంపూర్ణము లేక తండ్రి సమానంగా అవుతారు. నేను చేస్తున్నానని అనుకోరాదు. బాబా చేయిస్తున్నారు, బాబా నడిపిస్తున్నారు అని భావించాలి. ఏ విషయంలో అయినా 'నేను' కు బదులు సదా న్యాచురల్ భాషలో కూడా 'తండ్రి' అనే శబ్దమే రావాలి. 'నేను' అనే శబ్ధము రాకూడదు.

స్లోగన్ :- " సంకల్పాలలో ఎటువంటి దృఢతను ధారణ చేయాలంటే, తద్వారా ఆలోచించడం, చేయడం సమానమైపోవాలి. "